

ning, han kommer til at bære derved, at han søger at værne om sin Pantret, vil kunne blive overordentlig trykkende i Sammenligning, som sagt, med det Bengebeløb, hvorom det gælder for ham. Jeg har haft Bejlighed til at anføre Eksempler derpaa og enhver vil let kunne se, at en sekundær Panthaber, der for at redde nogle faa Tusinde Kroner lader sig en Ejendom, der er sat til Tvangsauktion, udlægge, kan komme til at betale $\frac{1}{2}$ pCt. af 50,000 à 100,000 Kroner, ja mere, og under disse Omstændigheder kommer Halvprocentafgiften til at spille en bethdelig Rolle, en saa stor Rolle, at den alene maatte kan blive den Draabe, som kan bringe Bægeret til at flyde over, med andre Ord, det kan blive den Sum, den Omkostning, den Udgift, som til skynde og sidst gør ham det umuligt at lade sig Ejendommen udlægge og paa den Maade redde sine Benge. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigere, mere praktisk, mere nyttigt, om man i Stedet for at tænke paa en Nedsettelse af Halvprocentafgiften over hele Linien vilde søge at opnaa en Vempelse eller Eftergivelse paa et enkelt Punkt, hvor Sagen er af en ganske anderledes praktisk Betydning, og jeg kan ikke tro andet, end at disse Betragtninger ogsaa maa kunne finde et velvilligt Øre hos den højtærede Finansminister. For det første tror jeg, at han vil indrømme, at hvad jeg her har tilladt mig kort at antyde om Panthaberens Stillning, naar Ejendommen kommer til Tvangsauktion, er vel begrundet; men dertil kommer jo ogsaa, at det Tab for Statskassen, som der vil kunne blive Spørgsmaal om ved at gaa den af mig gaaede Vej, vil være mindre stort end det Tab, der bliver Spørgsmaal om efter det her foreliggende Vædringsforslag. Det er, som det jo ogsaa er udtalt her i Salen for ikke saa grumme mange Timer siden, ikke muligt statistisk at paavise, hvilken Sum der her bliver Tale om; men som jeg har tilladt mig at fremhæve, tror jeg langtfra, at den Sum, der bliver Tale, om ved at gaa den af mig anbefalede Vej, vil blive saa stor som den, der vil blive Spørgsmaal om ved det foreliggende Vædringsforslag. Jeg vil tillade mig at rette en Bøn til den højtærede Minister, nemlig om at lade undersøge, om det ikke er muligt at komme til nogen Forestilling om, i hvilket Forhold den Halvprocentafgift, som hværes i Tilfælde af Udlægsskøders Udstedelse, staar til Totalindtægten af Halvprocentafgiften. Jeg har forgæves søgt i statistisk Tabelværk Oplysning i den Henseende. Der findes Oplysning om Auktionernes Tal, om Pantegældens Størrelse o. s. v., men jeg har ikke kunnet finde Op-

lysning om, hvor mange Skøder der udfærdiges mellem Aar og Dag, hvor stor en Del af disse Skøder der ere Udlægsskøder, og hvor mange der ere Skøder udstedte underhaanden, og det vil jo naturligvis faa meget stor Indflydelse. Jeg nævnte for, at Totalindtægten af Halvprocentafgiften er 650,000 Kroner. Jeg tror nu — men jeg kan ikke positivt godtgøre det — at den nærmere Undersøgelse vil bekræfte, at de Tilfælde, hvor der sker Ejerliste ved faste Ejendomme udenfor Auktion, altsaa ved det, man kalder Salg underhaanden, ere langt, langt flere end de Tilfælde, hvor Ejendommen skifter Ejer ifølge Auktion. Gaa vi ud fra, for nu overhovedet at nævne et Tal, at f. Eks. godt og vel to Tredjedele af Tilfældene ere Salg underhaanden, og kun en lille Tredjedel er Salg ved Auktion, vil det ses, at den Halvprocentafgift, der skulde komme ind ved Auktion, bliver omtrent 200,000 Kroner. Men af disse Tilfælde, maa man udsøndre de frivillige Auktioner. Deres Forhold til Auktionen i det hele sættes nu forfællig. Jeg tror, at man for det sidste Aar har opgivet dem til kun at være en Sjetteedel af samtlige Auktioner, men det er ligesaa sikkert, at der er tidligere Perioder, hvoraf jeg skal nævne en, nemlig Jemaaret 1881—82, da de frivillige Auktioner udgjorde en Fjerdedel af alle Auktioner. Vil man trække en Fjerdepart fra igen for de frivillige Auktioners Vedkommende og fremdeles erindre, at det ingenlunde er i alle Tilfælde, hvor Tvangsauktioner finde Sted, at der sker en Afslutning paa Auktionen ved, at Ejendommen udlægges ved Udlægsskøde, men at der i mange Tilfælde gives Hammerslag, vil man altsaa komme til det Resultat, at de Tilfælde, i hvilke en Ejendoms Overgang finder Sted ved et Udlæg paa Auktion, svinder ind til en mindre Brøk af samtlige Ejendomsovergangstilfælde, og at som Følge deraf den Halvprocent, som vil falde bort, hvis Halvprocenten eftergives i Tilfælde af Udlægsskøde, ogsaa kun vil blive en mindre Del af de halvsyvende hundrede Tusinde Kroner, som Halvprocentafgiften i det hele indbringer. Det er aldeles ikke min Mening i dette Øjeblik at ville udbede mig en Udtalelse af den ærede Finansminister, om, hvorledes han overhovedet stiller sig til dette Spørgsmaal om Halvprocentens Eftergivelse i Tilfælde af Udlægsskøde. Min Hensigt er, saaledes som jeg sagde, kun den, at rette en Bøn til den ærede Minister om, at han, hvis det lader sig gøre, vil lade undersøge, hvorvidt den Forudsætning, hvorfra jeg er gaaet ud, maatte være rigtig eller ikke.